

ההרס של לוציפר

יחזקאל 28

יג. בעדו גו-אלהים היית. כל-אבן וזרה מסכתה אדם פטדה ונהלם תרשיש שנהם ולישפה, ספיר נסר, וברקמת וזהב; מלאכת תפיד ונקביו בך, כיום הקראך כוננו.

יד. את-קרוב--ממשח, הסוכך; ונתתיו, בחר קדש אלהים היית--בתוך אבני-אש, התהלכת.

טו. תמים אתה בדרךך, מיום הקראך, עד-נמצא עולמה, בך.

טז. קרב רכלתה, מלו תוכך חמס--ונחטטא; ואתללך מהר אלהים ואבדך קרוב הסכך, מתוך אבני-אש.

יז. גבה לבך בנפך, שחת חכמתך על-יפעמך; על-ארץ השלקתיו, לפני מלכים נחמיו--לראוה בך.

יח. מרב עוניו, בעול רכלתה, חללת, מקדשיו; ואוצא-אש מתוכה, היא אכלתה, ואסגר לאפר על-הארץ, לעיני כל-ראי.

יט. כל-יודעיו, בעמים, שממו, עליך; בלהות היית, ואינד עד-עולם. {פ}

כ. ויהי דבר-יהוה, אלי לאמר.

כא. בן-אדם, שים פניך אל-צידו, והנבא, עליה.

כב. ואמרת, כה אמר אדני יהוה, הנני עליו צידו, ונכבדתי בתוכה; ונדעו כי-אני יהוה, בעשותי בה שפטים--ונקדשתי בה.

כג. ושלחתי-בה דבר נדם, בחוצותיה, ונפול חלל בתוכה, בחרב עליה מסביב; ונדעו, כי-אני יהוה.

כד. ולא-יהיה עוד לבית ישראל, סלון ממאיר וקוץ מכאב, מכל סביבתם, השאטים אותם; ונדעו, כי-אני אדני יהוה. {פ}

כה. כה אמר, אדני יהוה, בקבצי את-בית ישראל מן-העמים אשר נפצו בהם, ונקדשתי בהם לעיני הגוים; ונשובו, על-אדמתם, אשר נתתי לעבדי לנשקב.

כו. ונשובו עליה, לבטח, ובנו בתים ונטעו כרמים, ונשובו לבטח: בעשותי שפטים, בכל השאטים אותם מסביבותם--ונדעו, כי-אני יהוה אלהיהם. {פ}

Αποκάλυψη

12

Πόλεμος στον ουρανό

7 Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ ὁ Μιχαὴλ καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ δράκοντος καὶ ὁ δράκων ἐπολέμησεν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ,

8 καὶ οὐκ ἴσχυσεν οὐδὲ τόπος εὗρέθη αὐτῶν ἔτι ἐν τῷ οὐρανῷ.

9 καὶ ἐβλήθη ὁ δράκων ὁ μέγας, ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος, ὁ καλούμενος Διάβολος καὶ ὁ Σατανᾶς, ὁ πλανῶν τὴν οἰκουμένην ὅλην, ἐβλήθη εἰς τὴν γῆν καὶ οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ

